

Octombrie 2018

" Atunci au început să roage pe Iisus să plece din ținutul lor." (Marcu 5:17)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Iisus, obișnuit să fie izgonit!

Majoritatea locuitorilor unui oraș antic numit Gadara, situat nu departe de Marea Galileii din nordul Israelului, nu erau evrei, ci greci. Au avut motive bune să încerce să scape de Fiul lui Dumnezeu, care apăruse în orașul lor. El a gonit demonii dintr-un bărbat, poruncindu-le să intre în cei două mii de porci dintr-o turmă crescută de localnici. Porcii au alergat pe o pantă direct în mare și s-au înecat. Astfel, gadarenii și-au pierdut tot ce aveau, pâinea pentru ei înșiși și pentru copiii lor. Miracolele Lui le-a distrus traiul, afacerea. Cum ai fi reacționat dacă intrarea lui Isus în viața ta ar fi însemnat pierderea casei tale, a mașinii tale, a contului tău bancar și a slujbei tale? S-ar putea să continuați să folosiți expresii sfinte fără să le înțelegeți. Gadarenii au rostit o rugăciune care era cel puțin sinceră: "Pleacă de la noi, Iisus". În loc să fie venerat ca Fiul lui Dumnezeu, uimindu-i pe toți cu miracolele Lui, Isus este de obicei izgonit.

Când artistul vestit Holman Hunt, a pictat renumita său tablou "Lumina lumii", în care Domnul Iisus este arătat cerând să intre, bătând la ușa casei, picioarele Sale nu sunt întoarse spre ușă, ci îndreptate spre drum. El are mai multe șanse să fie refuzat decât acceptat, pentru că, să-l accepți pe El costă mult. Apostolul Pavel scrie: " Pentru Domnul meu Iisus Hristos am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos ". (Filipeni 3: 8). Ne uităm noi și la mobilierul frumos, la mașina nouă, la o slujbă mai bună pe care tocmai am obținut-o, la banii pe care îi avem, ca la un gunoi respingător? Când cineva întâlnește mizerie, dorește să se îndepărteze de ea - cu atât mai repede cu atât mai bine. Este aceasta atitudinea noastră față de averea noastră pământească? Cine dorește să-l câștige pe Hristos, trebuie să piardă acestea. Prietenia cu Isus este costisitoare. Numai credința salvează, dar credința mântuitoare nu este niciodată singură. Este întotdeauna însoțită de mari jertfe pentru numele lui Hristos.

Prima revelație a lui Dumnezeu a fost dată în ebraică, o limbă în care nu există cuvintele "a avea". Pur și simplu nu puteți spune în ebraică: "Am atâți bani, am o casă sau am o mașină". Singurul proprietar al tuturor posesiunilor este Dumnezeu iar tu îl poți avea pe El. În ceea ce privește toate celelalte lucruri, poți fi doar administratorul lor. Acesta este motivul pentru care creștinii cer Tatălui ceresc să le dea pâinea lor zilnică. Aparent, o au acolo chiar în dulap sau au banii pentru a o cumpăra și nu trebuie să ceară. Dar nici dulapul, nici pâinea, nici banii nu sunt ale lor. Este pâinea lui Dumnezeu și El vă poate cere să nu mâncați astăzi, ci să postiți. Poți să mănânci pâinea din dulap numai cu permisiunea Lui. Predicatorii care promet prosperitate, sănătate bună și bucurie continuă dacă veniți la Iisus, îi conduc pe oameni în rătăcire. Dimpotrivă, s-ar putea să vă pierdeți "turma de porci". Veți fi sortiți să pierdeți totul. "Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapadă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.", spune Domnul. (Luca 14:33). Din această cauză, rugăciunea subconștientă a multora - nu ceea ce vorbesc cu buzele lor - este "pleacă de la noi, Iisus". Să ne examinăm inimile cu privire la rugăciunea noastră adevărată!

Dans triumfător în Iisus

Când încă locuiam în spatele Cortinei de Fier, am întâlnit un căpitan rus care tocmai intrase în România ca parte a armatei sovietice. El nu văzuse niciodată o Biblie. Nu participase niciodată la serviciile religioase. Nu avea educație religioasă. Vorbesc fluent limba rusă așa că i-am citit Predica de pe Munte și pildele lui Iisus. După ce le-a auzit, a dansat în jurul camerei cu o bucurie încântătoare proclamând: "Ce frumusețe minunată! Cum am putut să trăiesc fără să-L cunosc pe acest Hristos?" A fost pentru prima dată când am văzut pe cineva triumfând în Hristos. Apoi am făcut o greșală. I-am citit despre suferința și răstignirea lui Hristos, fără să-l pregătesc pentru asta. Nu se aștepta. Când a auzit cum a fost bătut Hristos, cum a fost răstignit și că în cele din urmă El a murit, s-a prăbușit într-un fotoliu și a început să plângă cu amărăciune. El crezuse într-un Mântuitor și acum Mântuitorul său era mort! M-am uitat la el și mi-era rușine că m-am considerat un creștin și un pastor, un învățător al altora. Niciodată n-am împărtășit suferințele lui Hristos, în timp ce acest ofițer rus le împărtășea acum. Privind la el a fost pentru mine ca și cum aș vedea din nou pe mama lui Iisus la poalele crucii sau vărsând lacrimi cu credincioșie când Iisus era mort în mormânt.

Apoi i-am citit povestea învierii. Când a auzit această veste minunată că Mântuitorul s-a înălțat din mormânt, s-a plesnit peste genunchii și a înjurat. S-a bucurat din nou. A strigat de bucurie: "El este în viață, este în viață!" Din nou, a dansat în jurul camerei, copleșit de fericire! I-am spus: "Să ne rugăm!" A căzut în genunchi împreună cu mine. El nu cunoștea frazele noastre sfinte. Cuvintele lui de rugăciune erau: "O, Dumnezeule, ce tip de treabă ești! Dacă eu aș fi fost Tu și Tu ai fi eu, nu ți-aș fi iertat niciodată păcatele, dar tu ești într-adevăr un tip de treabă. Te iubesc din toată inima!". Cred că toți îngerii din cer s-au oprit din ceea ce făceau, să asculte această rugăciune sublimă de la acest ofițer rus. Acest om l-a primit pe Hristos din toată inima. Știa că își va pierde imediat poziția de ofițer, că închisoarea și probabil moartea într-o închisoare sovietică ar urma aproape sigur. Plătea acest preț cu plăcere. Era gata să piardă totul.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase

Fotografie a pastorului
Richard Wurmbbrand
în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Episcopul Emil Riti (decedat) a suferit 14 ani în închisorile din România comunistă

A fost hirotonit când comunismul a preluat România, dar a fost arestat doar doi ani mai târziu, în 1952, și condamnat după un proces, la închisoare pe viață. Era considerat de comuniști deosebit de periculos, prin urmare, procurorul a cerut, o sentință aspră. El a spus cu curaj procurorului în ședință publică, în cadrul procesului: "Am acceptat să devin preot pentru că sunt convinsă că biserica mea (Greco-Catolică) a fost scoasă în afara legii în mod nedrept și acesta este motivul pentru care ea are nevoie de tineri să o apere. Dacă nu aș fi fost deja preot, aș fi făcut tot posibilul pentru a deveni unul." Deși a fost condamnat la închisoare pe viață, a îndurat numai 14 ani de închisoare comunistă și, pentru o vreme, a împărtășit aceeași celulă cu Pastorul Richard Wurmbbrand. După ce a fost eliberat, a lucrat ca asistent medical, dar și-a continuat și lucrarea subterană creștină până la căderea comunismului în România.

Fotografii din închisorile comuniste românești unde zeci de mii de români au fost, ținuti, torturați sau uciși.

Stânga: Fotografie recentă din închisoarea Gherla. În celule concepute pentru maxim 20 de prizonieri, erau ținuti 60-80 de deținuți înghesuți ca sardelele.

Dreapta sus: Celulă folosită drept carceră. Pardoseala inundată intenționat. Dreapta jos: Ușa de celulă cu vizetă pentru supraveghere

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași unde pot studia mulți copii din familii dezavantajate, și fără de considerații confesionale pe mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Mai mult de 2 Ani de Închisoare Sovietică pentru Proteste Împotriva Persecuției Religioase La Liderul Sovietic Leonid Brejnev (acum sora Barin are vârsta de 85 ani)

Sora Ecaterina Nicolai Barin, la data arestării în 1976. În prezent ea are vârsta de 85 de ani. Poză obținută din buletinul "Creștinul," publicat în mod secret, în fosta Uniune Sovietică.

Într-o scrisoare deschisă trimisă în luna iulie 1976, conducătorului guvernului sovietic, sora baptistă Barin a avut îndrăzneala să se plângă de încălcarea drepturilor civile ale credincioșilor, de încălcarea gravă a legilor sovietice și a acordurilor internaționale.

Ea a descris cum, spre exemplu, în 18 ianuarie 1976, în satul Bogorodskoye, Rusia, KGB-ul a intrat într-o casă în care s-au adunat doar 8 creștini. Același lucru a fost făcut în mod repetat într-un alt oraș numit Elektrostal, unde KGB a pătruns din nou în case, a arestat creștini, a îmbrâncit și a răsucit brațele copiilor și a obligat copii îmbrăcați sumar să stea afară în mijlocul unei păduri, la minus 23 grade Celsius. Adulții au fost închiși și ținuți zile întregi fără termen.

Ea i-a scris lui Brejnev: "Așfel, noi și copiii noștri suntem lipsiți fără milă de mijloacele de subsistență. În 1975, biserica noastră a fost amendată cu 4000 de ruble. Creștini, pensionari neputincioși, având pensii de doar 60-70 de ruble pe lună, au fost amendați în total cu sute și sute de ruble. (De exemplu) Stolbov GP - pensionar, o amendă de 250 de ruble (pensia sa era de 100 de ruble). Chiar și copiii minori au ajuns să fie amendați.

"Cum pot fi comparate toate acestea cu asigurarea libertății depline în Uniunea Sovietică garantată de Constituție, Declarația privind drepturile omului, Actul final de la Helsinki? Se poate spune cu certitudine că măsurile aplicate creștinilor sunt inumane și îndreptate spre distrugerea fizică a credincioșilor ". Această plângere a fost cosemnată de 29 de credincioși.

Motivul pentru care reproducem cele de mai sus în așa detaliu, deși s-au întâmplat cu mai bine de 40 de ani în urmă, este că, la acea vreme, mulți lideri ai bisericii din Lumea Liberă ba chiar în communism, s-au lasat păcăliți de propaganda sovietică a "Coexistenței pașnice" și a "Comunismului cu o față umană".

Sora Barin ne-a scris: "Pace și har de la Domnul! Eu, Barin Catherine Nicolai, am primit scrisoarea și cât de bucuroasă sunt, că noi (creștinii care au suferit) nu suntem uitați. Dumnezeu mi-a permis în timpul vieții mele creștine să sufăr pentru credință. Din tinerețea mea m-am predat în mâinile Domnului. Făceam parte dintr-o biserică neînregistrată, deoarece nu puteam accepta niciodată interferența autorităților (comuniste) în viața Bisericii. Prin urmare, noi (credincioșii) din biserică am fost supuși represiunilor și persecuțiilor. Orice educație religioasă a copiilor bisericii a fost strict interzisă de legea statului sovietic. Oricine a fost implicat într-o asemenea educație creștină a riscat să fie trimis în închisoare.

Pentru această activitate creștină, am fost condamnată la 2½ ani de închisoare. În 1976, în școala duminicală din biserica noastră, am avut un grup de copii unde am predat lecții biblice cu ajutorul unei cărți cu poze intitulată "Biblia pentru copii" (Această carte a fost tipărită în mii de exemplare și introdusă prin contrabandă în Uniunea Sovietică la inițiativa familiei Wurmbrand-NT). Informatorii poliției care au participat la întâlnirile noastre m-au turnat autorităților cu privire la activitatea mea în biserică. Acești doi ani, la care am fost condamnată, au fost petrecuți într-o închisoare din orașul Kharkiv, Ucraina (la vremea aceea, parte a Uniunii Sovietice, NT). După eliberarea mea din închisoare, am continuat să slujesc Domnului urmărind aceeași muncă clandestină în biserică.

Acum am 85 de ani și mulțumesc lui Dumnezeu pentru că Mâna Sa m-a condus pe o cale dreaptă. Aștept să mă întâlnesc cu Dumnezeu și să moștenesc Împărăția Lui ".

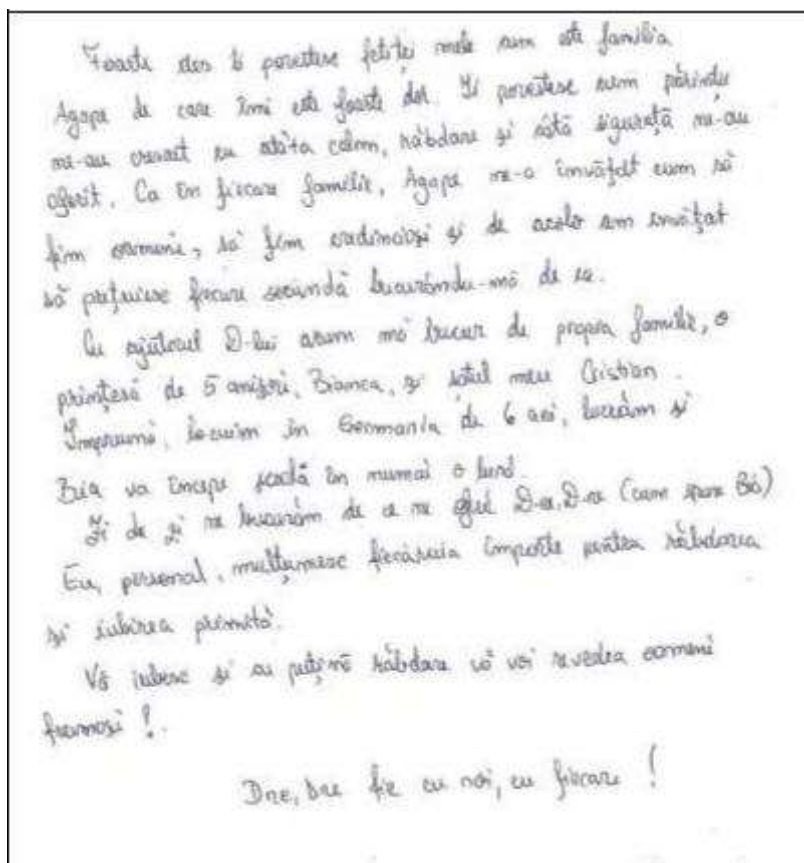
Creștini ajutați cu darurile voastre!

Crescută la Orfelinatul Agape O scrisoare de mulțumire de la Elena

Elena a fost primită în orfelinatul Agape, Pascani, la moartea mamei sale. Tatăl a părăsit cu mult timp înainte familia și ducea o viață de vagabond. Elena a crescut la Agape până la vârsta de 18 ani, când s-a mutat cu o soră mai mare. În cele din urmă, s-a căsătorit cu un baiat din București, a cărui familie este creștină. Ambii soți și-au căutat de lucru în Germania și s-au stabilit acolo. Dumnezeu le-a dat o fetiță pe care o cresc cu multă dragoste și responsabilitate. Elena a vizitat nu cu mult timp în urmă Orfelinatul Agape și continuă să țină legătura cu cei care conduc orfelinatul.

Pastorul Richard Wurmbbrand și soția sa Sabina (acum decedați), au fondat Orfelinatul Agape la scurt timp după căderea comunismului în România. Acesta a pornit cu 56 de orfani.

Scrisoarea Elenei către lucrătorii de la Orfelinatul Agape:

"Foarte des îi povestesc fetiței mele cum este familia Agape de care îmi este foarte dor. Îi povestesc cum părinții ne-au crescut cu atâta calm, răbdare și câtă siguranță ne-au oferit.

Ca în fiecare familie, Agape ne-a învățat cum să fim oameni, să fim credincioși și de acolo am învățat să prețuim fiecare secundă, bucurându-mă de ea.

Cu ajutorul Domnului, acum mă bucur de propria familie, o prințesă de 5 anișori, Bianca, și soțul meu, Cristian. Împreună locuim în Germania de 6 ani, lucrăm și Bianca va începe școala în numai o lună.

Zi de zi ne bucurăm de ce ne dă Doamne, Doamne (cum spune Bianca) Eu personal, mulțumesc fiecăruia în parte pentru răbdarea și iubirea primită.

Vă iubesc și, cu puțină răbdare, vă voi revedea, oameni frumoși.

Dumnezeu să fie cu noi, cu fiecare.

Elena"

Asociația Creștina Sabina Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoria Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN RON: RO27RNCB0068149171380001, US Dollar: RO97RNCB0068149171380002, EURO: RO43RNCB0068149171380004.

**Creștini ajutați cu darurile voastre!
Cinci Ani de Închisoare Sovietică pentru
Oficierea Cinei
(Fratele Frantzevici are acum 80 de ani)**

Tevs Ivan Frantzevici și familia, când a fost arestat în iunie 1974. Acum are 80 de ani. Imagini din publicația Krestianin distribuită în secret. ("Creștinul", o publicație subterană baptistă rusă.)

Fratele Frantzevici ne-a scris: "Dragi frați în Hristos! Dragi lucrători creștini: Vom răspunde la scrisoarea dvs. Suntem fratele Tevs Ivan Frantzevici și sora Lidia Ghenrihovna. Scrisoarea dvs. ne-a mișcat inima și ne exprimăm recunoștința. Cine suntem noi? Amândoi împlinim vârsta de 80 de ani în acest an. Ne-am născut și trăim într-un sat mic, în regiunea Omsk din Rusia. În luna februarie, atât eu cât și soția mea, am făcut o a patra operație. Soția mea se poate mișca doar într-un scaun cu rotile. Dar îi mulțumim Domnului că El este Doctorul Doctorilor și avem încredere în El să ne vindece. Am fost botezat în 1962 și soția mea Lidia în 1961. Doisprezece ani mai târziu (în 1974), am fost hirotonit ca pastor în biserica locală. După ce m-am hirotonit ca pastor, am reușit să ofer doar o dată Cina Domnului în biserica noastră. pentru că am fost arestat (de către autoritățile comuniste sovietice) în data de 19.6.1974. Anchetă a durat câteva luni și am fost condamnat la cinci ani de închisoare pentru "defăimarea autorităților sovietice" prin predicarea Evangheliei (în biserica noastră baptistă nerecunoscută oficial). Mi s-a oferit libertatea în schimbul cooperării cu KGB-ul (poliția secretă comunistă). Am refuzat categoric propunerea lor de libertate și am ales să rămân în închisoare. Am fost eliberat din închisoare, în 1979, la încheierea celor 5 ani de condamnare. În timpul acestor cinci ani de închisoare, mi s-a oferit în mod repetat să colaborez cu autoritățile. Am refuzat. Am fost amenințat din nou și din nou, că nu voi mai ieși din închisoare și nu îmi voi mai vedea familia. Am răspuns că totul este voința Domnului. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a protejat și nu mi s-a întâmplat nimic mai rău. Și acum, la vârsta de 80 de ani, împreună cu Lidia, îl urmăm și slujim Domnului în măsura posibilităților noastre. Ne rugăm lui Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea pe care o faci. Cu o mulțime de dragoste de la fratele tău, Tevs Ivan Frantzevici."

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Нориевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВЯКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романов	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРРЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмажко	Венямин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимова	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миняков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare comunistă. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 70 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la www.asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro).

Sora Aida Skripnikova,
în stânga, la 32 ani. În
dreapta, după cea de-a
patra condamnare într-o
închisoare sovietică

Deși a suferit patru condamnări diferite la închisoare pentru răspândirea Evangheliei, **Aida a reușit să scrie:** "Când gardienii din închisoarea sovietică au aflat că o Evanghelie a lui Marcu a fost introdusă cumva în secret de mine, ei au percheziționat toată închisoarea. Am descoperit-o numai în timpul unei a doua căutări. Am fost pedepsită pentru această "crimă" de a avea o Evanghelie, cu zece zile și nopți într-o celulă de izolare. Dar (fără teamă), am reușit doar două săptămâni mai târziu, să obțin în mod clandestin întreg Noul Testament, pe care l-am păstrat până în ziua eliberării mele. Mulți prizonieri, chiar dacă nu erau creștini, m-au ajutat să evit gardienii să l descopere ... Mi s-a spus că zece pachete de mâncare au venit pentru mine din Norvegia (familia Wurmbrand a aranjat acest lucru, NT), dar nu mi s-au dat. A fost o mare bucurie pentru noi să experimentăm o părtășie spirituală puternică cu alți creștini. Acest lucru ne-a dat speranță în închisoare. Vreau să trimit o expresie a dragostei de la noi toți, celor cărora le-au păsat de noi și s-au rugat pentru noi!"